

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/403-2/2015

Érkezett:

2015 MÁRC 24.

Példány:

3

Kézeltiroda:

Melléklet:

0

db

[Handwritten signature]

Magyarország Alkotmánybírósága részére

Budapest

Alulírott

[Redacted]
[Redacted]
 ... által lakos törvény által biztosított jogunknál fogva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL.I. törvény (továbbiakban AB tv.) 27.§ alapján a Fonyódi Járásbíróság által 2.P.20.195/2013/36 számú ítéletét jogerősen és további jogorvoslati lehetőséget kizáró módon megváltoztató Kaposvári Törvényszék által meghozott 1.Pf.21.353/2014/2 szám alatti ítéletével szemben benyújtott alkotmányjogi panasz eljárásban a IV/403-1/2014 szám alatt kiadott hiánypótlásra felszólítás kapcsán- meghatalmazott jogi képviselőnk útján-az alábbiakkal egészítjük ki benyújtott kérelmünket:

I./Az alaptörvény XXIV. cikkében előírja, hogy a hatóságok a törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 221§ (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróságnak meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A sérelmezett bírói döntés nem tartalmazott részletes indokolást arra nézve, hogy miért hagyta figyelmen kívül a szakértői megállapításokat. Annak sem adta indokát, hogy a szakértői megállapításokkal ellentétben miért alkalmazott egy olyan jogszabályt, mely a felek közötti jogviszonyt nem köti, és a szakértői megállapítások szerint a szerződés egészének vizsgálata esetén a feltűnő értékaránytalanság megállapítása körében összehasonlítás alapját nem képezheti.

A másodfokon eljáró bíróság rögzítette, hogy a tényállást az első fokon eljáró bíróság helyesen állapította meg, ugyanakkor az abból levont jogi következtetései nem helytállóak.

A másodfokú bíróság ítéletében érdemben a 7 old.4. bekezdésében térte ki, döntésének jogi alapjára:

„ A felperes fellebbezésében hivatkozott a 23/2007 (IV.17.) FVM rendelet 3. számú mellékletében a szerződés egészére a jogszabály alapján kiköthető és a szerződés szerinti- a szerződés kötés kori ÁFA összeggel – számítható díj bruttó 23%-os eltérése a szerződés kötés kori összes körülmények vizsgálatával – PK.267 – sem eredményezik a feltűnő érték aránytalanság megállapíthatóságát.

Mindezek mellett a felperes másodlagos fellebbezésének a szakértői vélemény szabálytalanságára hivatkozását tételesen vizsgálni nem volt szükséges. „

Az első fokon eljáró bíróság ítéletében (6. oldal) utolsó bekezdése kitért arra, hogy:

„ A felperes az utóbbi szakértői véleményre tett észrevételében helyesen hivatkozott arra, hogy a pályázati anyag részét képező és a szakértő által is hivatkozott 23/2007(IV:17.) FVM rendelet 2009. szeptember 5-i hatályos 3. számú melléklete tartalmazza a téma menedzselés, program koordinálás 6% maximum 6.000.000,- Ft-ban, illetve az integrált mérnöki szolgáltatás 6% maximum 6.000.000,- Ft-ban elszámolható kiadások tételét.

Ugyanakkor a szakértői vélemények megállapításai szerint a felperesi jogelőd sem téma menedzselés, sem program koordinálás, sem integrált mérnöki szolgáltatás tevékenységet nem végezett, így az ott feltüntetett elszámolható költségek viszonyítási alapul sem szolgálhatnak, az 1.a), 1.b) pont vonatkozásában”

A másodfokon eljáró bíróság nem adott részletes indokolást, hogy a szakértői megállapítások szerint az értékaránytalanság megállapíthatósága szempontjából alapul nem vehető jogszabályi rendelkezést miért és milyen összefüggésben rendelte alkalmazni.

A szakértő megállapításaitól történő eltérésnek és egy a per alapjául szolgáló jogviszony szempontjából jogi kötéssel rendelkező jogszabály alkalmazhatóságának indokát a fent hivatkozott jogszabályi és Alaptörvényi előírás szerint jogunkban állt volna megismerni.

II./Az Alaptörvény 28. cikkében rögzített szerint a bíróságnak a jogszabályokat annak céljával és a józan észnek megfelelően kell értelmezni és nyilvánvalóan alkalmazni.

Álláspontunk szerint a bíróság a hivatkozott 23/2007(IV.17.) FVM rendelet 3. számú mellékletében meghatározott díjtételeket ügyünkben nem annak céljával és a józan észnek megfelelően alkalmazta. A jogszabályi rendelkezésben feltüntetett keretösszegek, a támogatás során elszámolható költségnagyságok mértékét határozzák meg a szolgáltatások jegyzékhez igazodó besorolás szerint. Ezen jogszabály akkor lett volna a józan észnek megfelelően alkalmazható, ha a perben érvényesített követelés alapjául szolgáló megbízási szerződésben kifejtett tevékenységek, annak megfelelően. Az eljárás során alkalmazott szakértői megállapítások azonban akként rendelkeztek, hogy azok nem merítették ki az összehasonlítás alapjául megjelölt tevékenységeket, ezért a rendeletben megjelölt a projekt teljes bekerülési értékének százalékában kifejezett tételek nem szolgálhatnak alapul a feltűnő értékaránytalanság megállapítására.

Álláspontunk szerint a bíróságnak a jogszabályt a szakértői megállapításokra figyelemmel figyelmen kívül kellett volna hagynia.

Azzal hogy a bíróság ítélete meghozatala során a 23/2007(IV.17) FVM rendeletet annak is 3. számú mellékletét nem az Alaptörvény 28. cikkében írt rendelkezéseknek megfelelően alkalmazta, nekünk jelentős jog-és anyagi hátrányt okozva helyt adott a felperesi fellebbezésnek, és marasztalt minket a kereseti követelés és járulékai megfizetésére.

Mindezek fényében a meghozott másodfokú ítélet az ügy érdekére kiható alapjogi sérelmünk jár, ezért kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az megsemmisíteni szíveskedjék.

Kelt: Balatonboglár 2015. . március 17. napján

